

HOMILY ON ST. PHOTINI, THE SAMARITAN WOMAN

موعظه درباره قدیس فوتینی، زن سامری

17.5.2020

این یکشنبه از یک مبلّغ برجسته ، کسی که ثابت کرد بیشتر از آن چیزی است که جامعه درباره او فکر می کرد، تجلیل می کنیم. این قدیس فوتینی است (نام او به معنای "یک روشنگر" می باشد) ، همان شخصی که عیسی مسیح سر چاه یعقوب با او ملاقات کرد ، همانطور که در قرائت انجیل امروز شرح داده شده است. او اهل سامریه بود ، قومی که یهودیان آنان را مشرک می دانستند ، از آنها پرهیز می کردند و از انجام هرگونه معامله با آنها امتناع می ورزیدند. زندگی گذشته قدیس فوتینی ننگین بوده است ، بطوری که در جامعه خود بسیار شناخته شده بود. علی رغم همه اینها ، او فردی بود که به جستجوی معنوی می پرداخت. او با مردهای مختلفی بوده ، اما هنوز ناکام مانده بود ، و چیزی بیشتر از این می خواست. آنچه او به دنبالش بود، نجات بود. او می خواست ناجی ، مسیحا را پیدا کند و وقتی سرانجام او را ملاقات کرد ، زندگی وی کاملاً تغییر یافت. او فوتینی شد ، و برای همیشه توسط کلیسا به یاد آورده و تجلیل می شود.

او به لطف نور تابانی که اکنون روح او را درخشان کرده بود، شتافت تا آنچه را که برای او اتفاق افتاده بود با دیگران در شهر سوخار به اشتراک بگذارد. او هوشمندانه آنها را به گونه ای دعوت کرد که آنها را کنجکاو سازد: "بیایید و کسی را ببینید که هر آنچه کرده بودم به من گفت، آیا ممکن است این مسیحا باشد؟" (یوحنا 4: 29). هدف این بود که آنها را ترغیب کند تا مسیح ، نور جهان را ملاقات کنند. اتفاق بعدی شگفت انگیز بود! مردم شهر برای دیدار با عیسی بیرون رفتند و همانطور که در انجیل می شنویم ، بسیاری از سامری های آن شهر به او ایمان آوردند ، به دلیل شهادت زنی که اظهار داشت: "او هر آنچه تا به حال انجام داده ام، به من گفت" (یوحنا 4: 39). آنها سپس از مسیح خواستند که در کنار

آنها بماند تا او را بهتر بشناسند. به مدت دو روز خداوند در شهر آنان ماند و به آنها تعلیم داد ، پس از آن ، "بسیاری دیگر به واسطه کلام او ایمان آوردند" (یوحنا 4: 41).

ذکر این نکته حائز اهمیت است که خداوند از این زن که زندگی گناه آلودی داشت ، دور نگشت ، بلکه خود او گفتگو را توسط چاه یعقوب آغاز کرد. با اینکه عیسی همه چیز راجع به این زن می دانست ، این بخاطر او بود که عیسی ابتدا فاش کرد که او مسیحا است ، آن که جهان انتظار او را می کشید. رفتار او با وی نمونه‌ای از آرامشی است که خداوند به هر فردی عطا می کند ، فارغ از اینکه چه گناهی مرتکب شده اند یا ممکن است بد نام باشند. نیازی به تردید در برداشتن اولین قدم به سمت مسیح نیست ، زیرا او منتظر همه است تا به آنها "آب زنده" را برای رفع عطش ایشان ارائه دهد، و تا در درون آنها تبدیل به "چشمه آبی گردد که تا حیات جاودانی می جوشد." (یوحنا 4: 14). این چشمه نه تنها برای آن شخص بلکه برای همه افراد اطراف دور و یا نزدیک او خواهد بود. این همان اتفاقی است که برای آن زن سامری رخ داد ، که بلافاصله بیرون رفت و مردم را ترغیب کرد که به سوی مسیح ، چشمه حیات ، جمع شوند. این ثمره در خانه خود او نیز به وجود آمد و الهام بخش ایمان و عشق به مسیح در پنج خواهر و دو پسرش بود. پس از آنکه آنها در روز پنطیکاست از رسولان مقدس تعمید دریافت کردند ، تصمیم گرفتند که زندگی خود را وقف کار مبلغی کنند. نام خواهران قدیس فوتینی عبارتند از: آناتولی ("شرق") ، فوتو ("نور") ، فوتیدا ("نور") ، پاراسکوی ("آماده سازی") و کیاراکی ("روز خداوند ، یا یکشنبه") ؛ اسامی پسران وی خوزه و ویکتور است. آنها از فلسطین شروع به کار کردند ، و با جدیت موعظه پیام رستگاری بخش مسیح را اعلام کردند. از آنجا ، آنها به فنیا ، سوریه ، مصر و کلسدون ادامه دادند ، جایی که بسیاری را جلب کردند. آنها سرانجام به دستور امپراطور نرو ، تاجهای درخشان شهادت را در رم دریافت کردند. قدیس فوتینی به دلیل کار عالی مبلغی، عنوان ایساپوستولوس ("برابر با رسولان") را دریافت کرد.

در مواجهه با حوادث حیرت انگیزی که این افراد ساده را احاطه کرده اند ، فقط می توان شگفت زده شد. زنی با خاستگاه فروتن ، پنج خواهر و دو پسر خود را از خانه دور می کند تا در 5 کشور کارهای مبلغی انجام دهد! آنها با بی اعتنایی کامل به خطر درگیر شده و با تهدید و شکنجه و مرگ، باز داشته نشدند ، آنها به جلو پیش رفتند. در پایان ، آنها اعتراف ایمان خود به مسیح را با خون خود امضا کردند. اینگونه است که کلیسا در سرتاسر جهان گسترش یافته است ، و آن دسته از ما که امروز مسیحی هستیم ، به همه کسانی که کلام خداوند را عملی می کنند ، بدهی قدردانی داریم که: "در تمام عالم بروید و جمیع خلایق را به انجیل موعظه کنید." (مرقس 16: 15).

برادران و خواهران عزیزم ، وقتی به این چیزها گوش می دهیم ، قدیس فوتینی و خانواده او را به خاطر تمام کارهایی که انجام داده و متحمل شده اند ، تحسین می کنیم. به هر حال، این کافی نیست. قدیس یوحنا زین دهان می گوید: "افتخاری که به یک شهید داده می شود ، به معنای سرمشق از یک شهید است." ما باید تا حد امکان از قدیس فوتینی سرمشق بگیریم. این به معنای سوختن با غیرت است ، به خاطر شادی نجاتی که او با نزدیک شدن به مسیح پیدا کرد. این به معنای انتقال این شادی به افراد دیگر است ، با خانواده های خود و سپس با مردم جوامع خود شروع کنیم. برای تحقق این شادی در همه جا، باشد که خودمان را ، در فروتنی و بدون بهانه متخصص یا معلم بودن، بیاییم. و در هنگام زمان مناسب، نمونه درخشان ما می تواند به ما کمک کند تا افراد دیگر را به مسیح و کلیسای او بیاوریم. همانطور که قدیس پولس به شاگرد خود قدیس تیموتائوس نوشت: " هرگاه چنین کنی، خویشتن و شنوندگان خویش را نیز نجات خواهی داد" (اول تیموتائوس 4: 16).

آمین

~ متروپولیتن سوتیریوس از پیسیدیه

